

Chapter One

Down the Rabbit-Hole

Alice was very bored. She was sitting with her sister by the water. She looked over at the book her sister was reading but it had no pictures or conversation, and she thought, “What good is a book without pictures or conversation?”

She was thinking about what she could do when all of the sudden a white rabbit with pink eyes ran by her.

Alice was surprised when she heard the rabbit say “Oh dear! Oh dear! I shall be late!” She was even more surprised when the rabbit took a watch out of its waistcoat-pocket, looked at it, and then hurried along. Alice quickly got up and ran after it. She could not run as fast as the rabbit, but she saw it enter a rabbit hole.

Alice followed the rabbit into its hole, not thinking about how she would get out. The hole went straight down like a tunnel and all of the sudden she was falling down a very steep well.

The well must have been very deep because she was falling for a very long time. As she was falling, she looked at the sides of the well and saw cupboards, bookshelves, maps and pictures hanging.

“I wonder how many miles I’ve fallen?” asked Alice aloud. She thought about how many more miles she would have to fall to reach the centre of the earth.

“I wonder if I will fall right THROUGH the earth! I would have to ask someone where I am. They would probably tell me that I am in Australia or New Zealand, and probably think that I am quite stupid for not knowing where I am!”

Down, Alice fell. She began to think about her family and whether or not they would remember to feed Dinah, her cat, if she did not make it home in time.

“Dinah, I wish you were here!” she said to herself. “There are no mice in the air, but maybe you could catch a bat. Bats are like mice, I think. Do cats eat bats?”

Kapitola 1

Dolů králičí norou

Alenka se moc nudila. Seděla se svou sestrou u vody. Dívala se na knížku, kterou jí sestra četla, ale knížka neměla žádné obrázky nebo rozhovory a Alenka si pomyslela: „K čemu je knížka bez obrázků a rozhovorů dobrá?“

Přemýšlela, co by tak mohla dělat, když tu náhle kolem ní proběhl bílý králík s růžovými očima.

Alenku překvapilo, když zaslechla králíka, jak říká: „Ó já! Ó já! Přijdu pozdě!“ Ještě víc ji překvapilo, když si králík z kapsičky u vesty vytáhl hodinky, podíval se na ně a pak pospíchal dál. Alenka rychle vstala a běžela za ním. Nedokázala běžet tak rychle jako králík, ale viděla, jak vběhl do králičí nory.

Alenka následovala králíka do nory, nepřemýšlela, jak se dostane ven. Nora vedla přímo dolů jako tunel a najednou Alenka padala velmi strmou studnou.

Studna musela být velmi hluboká, protože Alenka padala dlouho. Když padala, dívala se po stěnách studny a viděla viset skříňky, police na knihy, mapy a obrazy.

„To bych ráda věděla, o kolik mílí jsem se propadla?“ zeptala se Alenka nahlas. Přemýšlela, o kolik mílí víc by musela padat, aby se dostala do středu země.

„Schválně, jestli se propadnu SKRZ zemí! Musela bych se někoho zeptat, kde to jsem. Asi by mi řekli, že jsem v Austrálii nebo na Novém Zélandu a mysleli by si, že jsem hloupá, když nevím, kde jsem!“

Alenka padala dolů. Začala myslet na svou rodinu, a jestli si vzpomenou nakrmit její kočku Micku, pokud se nestihne vrátit domů včas.

„Micko, kdybys tak byla tady!“ říkala si. Ve vzduchu nejsou žádné myši, ale možná by sis mohla chytit netopýra. Myslím, že netopýři jsou jako myši. Jedí kočky netopýry?

She began to get sleepy and started to dream that she was walking with Dinah, asking her if she's ever eaten a bat, when suddenly, thump thump! She landed on a pile of sticks and dry leaves.

She was not hurt, and could still see the rabbit running down a long passage. She followed him but she was not fast enough. When she turned a corner, she could no longer see him and she had entered a long, low hall that was lit up by a row of lamps hanging from the roof.

There were doors all around the hall but they were all locked. After trying to open each one, Alice started to worry that she would never find her way out.

Suddenly she saw a glass table with a golden key sitting on it. She tried using the key on every door, but it was too small for the locks. However, the last door she tried was only about fifteen inches high. She tried opening it with the key and was delighted that it fit.

Alice opened the door and saw a smaller passage that led to a beautiful garden. Knowing that she would never fit through such a small passage, she said "Oh, I wish I was the shape of a telescope!" and went back to the table.

She had hoped to find another key on it and was surprised to see a bottle with a sign on it with the words "DRINK ME".

She was not quick to drink from the bottle because she thought that it could be poisonous. But since the bottle was not marked "POISONOUS" she decided to taste it. She thought it tasted good and drank the rest.

As soon as she finished the bottle, she began to feel strange. In fact, she began to take the shape of a telescope. When she finished shrinking, she went to the small door because she could now fit through it.

Začala být ospalá a zdálo se jí o tom, že se prochází s Mickou, ptá se jí, jestli někdy snědla netopýra, když najednou, buch buch! Přistála na hromadě větví a suchého listí.

Nezranila se a pořád viděla králíka, jak běží dolů dlouhou chodbou. Šla za ním, ale nebyla dost rychlá. Když zahrnula za roh, už ho neviděla a vešla do dlouhé nízké haly, která byla ozářená řadou lamp visejících ze stropu.

Všude v hale byly dveře, ale všechny byly zamčené. Poté, co je všechny vyzkoušela, začala si Alenka dělat starosti, že nikdy nenajde cestu ven.

Náhle uviděla skleněný stůl a na něm ležel zlatý klíč. Zkusila klíč ve všech dveřích, ale byl na zámky příliš malý. Avšak poslední dveře, které vyzkoušela, byly jen asi 40 cm vysoké. Zkusila je klíčem odemknout a měla radost, že to šlo.

Alenka otevřela dveře a uviděla menší chodbu, která vedla do krásné zahrady. Věděla, že se tak malou chodbou nikdy neprotáhne, řekla si: „Kéž bych tak měla tvar jako dalekohled!“ a šla zpátky ke stolu.

Doufala, že na něm najde další klíč, ale překvapeně zjistila, že tam je lahvička s nápisem „VYPIJ MĚ“.

S pitím z lahvičky nespěchala, protože věděla, že by tam mohl být jed. Ale protože na lahvičce nebyl nápis „POZOR JED“, rozhodla se, že ji vyzkouší. Chutnalo to dobře a tak vypila zbytek.

Jakmile lahvičku dopila, začala se divně cítit. Vlastně se začala měnit na dalekohled. Když se přestala sevrkávat, šla k malým dveřím, protože teď už jimi mohla projít.

Unfortunately she had forgotten the key on the table, and was now too small to reach it. She tried to climb up the table legs but they were too slippery and she kept falling. After several tries, the poor girl sat down and cried.

“Come now, there’s no use crying like that!” she said to herself. She often gave herself good advice, but rarely followed it. She would sometimes get so mad at herself she would cry. Once, she scolded herself for cheating during a game of croquet she was playing against herself. Alice was a very imaginative child and often pretended to be two people. “I can’t pretend to be two people anymore when there’s hardly enough of me to make one person!” she thought.

Just then she noticed a little glass box that was next to her. She opened it and found a very small cake with a sign on it that read “EAT ME”.

As she ate the cake, she put one hand on her head, trying to feel if she was becoming bigger or smaller.

Bohužel ale zapomněla klíč na stole a teď byla příliš malá, aby na něj dosáhla. Pokoušela se vyšplhat po nohách stolu, ale byly příliš kluzké a ona stále padala. Po pár pokusech se chudák holčička posadila a rozbřečela se.

„No tak, nemá cenu takhle brečet!“ řekla si. Často si dávala dobré rady, ale zřídka kdy je poslouchala. Někdy se na sebe tak rozčílila, že by ze sebe brečela. Jednou si sama sobě vynadala, že podvádí při hraní kroketu, který hrála proti sobě. Alenka byla dítě s velkou fantazií a často předstírala, že je dvěma různými lidmi. „Nemůžu už předstírat, že jsem dva lidi, když nedokážu být aspoň jeden pořádný člověk!“ pomyslela si.

Vtom si všimla, že vedle ní leží malá skleněná krabička. Otevřela ji a našla tam velmi malý koláček s nápisem „SNĚZ MĚ“.

Zatímco koláček jedla, dala si jednu ruku na hlavu, aby cítila, jestli se zvětšuje nebo zmenšuje.

Comprehension Questions

1. Why did Alice run into the rabbit hole?
2. What did Alice see on the walls of the well?
3. Who is Dinah?
4. Where was the key that opened the small door?
5. What did Alice see when she opened the small door?
6. What happened when Alice drank from the bottle?
7. Why was Alice unable to open the door after she drank from the bottle?

Alice was surprised when she heard the rabbit say “Oh dear! Oh dear! I shall be late!” She was even more surprised when the rabbit took a watch out of its waistcoat-pocket, looked at it, and then hurried along.

She had hoped to find another key on it and was surprised to see a bottle with a sign on it with the words "DRINK ME".

Jazykový koutek

Minulé časy (Past tenses)

Při vyprávění příběhu se nejčastěji používají minulé časy - minulý čas prostý (the past simple tense) a minulý čas průběhový (the past continuous tense), které popisují to, co se odehrálo v minulosti a už to skončilo.

Minulý čas prostý se u pravidelných sloves tvoří přidáním koncovky -ed. U nepravidelných sloves se musíme minulý tvar naučit nazpaměť.

Pravopisné změny u pravidelných sloves:

- ▶ pokud sloveso končí na souhlásku a y, mění se toto y na i
try - tried (ale play - played - před y je samohláska)
- ▶ pokud sloveso končí na e, přidáme v minulém času jen d
live - lived (ne liveed)
- ▶ pokud krátké sloveso končí na souhlásku-samohlásku-souhlásku, poslední souhláska se zdvojuje
stop - stopped

Výslovnost:

- ▶ u sloves, jejichž výslovnost v infinitivu končí na t nebo d, vyslovujeme koncovku ed [id]
hate [heit] - hated [heitid]
- ▶ u sloves, jejichž výslovnost v infinitivu končí na k, s, č, š, f nebo p, vyslovujeme koncovku ed [t]
miss [mis] – missed [mist]
- ▶ u všech ostatních sloves vyslovujeme koncovku ed jako [d]

Otázka a zápor

Otázka a zápor se tvoří pomocí slovesa did/didn't. Ty na sebe přebírají minulý čas a plnovýznamové sloveso už se pak do minulého času nedává.

- Alice **followed** the rabbit into its hole.
- **Did** Alice **follow** the rabbit into its hole? Yes, she **did**.
- Where **did** Alice **follow** the rabbit?
- Alice **didn't follow** the cat into the hole.

Výjimka: slovesa be a can

Was Alice bored? (Ne Did Alice be bored?)

Could she run as fast as the rabbit? (Ne Did she can run?)

- The rabbit **took** (nepravidelné: take – took – taken) a watch out of its waistcoat-pocket, **looked** (pravidelné: look – looked – looked) at it, and then **hurried** (pravidelné: hurry – hurried – hurried) along.
- Alice quickly **got** (nepravidelné: get – got – got) up and **ran** (nepravidelné: run – ran – run) after it.

Minulý čas průběhový se spíše používá k popisu činností, které probíhaly na pozadí hlavního děje, činností, které probíhaly po nějakou dobu v minulosti. Pokud probíhající činnost, popsanou minulým časem průběhovým, přeruší nějaká krátká událost, popíšeme tuto událost minulým časem prostým.

Minulý čas průběhový se tvoří minulým tvarem slovesa být (was/were) a přítomným (sloveso + koncovka ing). Otázka se tvoří přehozením podmětu a slovesa was/were, v záporu používáme wasn't/weren't.

Pravopis přičestí přítomného:

- ▶ pokud sloveso končí na e, toto koncové e po přidání koncovky ing vynecháme
write – writing
 - ▶ pokud sloveso končí na souhlásku-samohlásku-souhlásku, poslední souhlásku zdvojíme
run – running
 - ▶ nepravidelné přičestí přítomné
die – dying, lie – lying
- She **was thinking** about what she could do when all of the sudden a white rabbit with pink eyes ran by her.
 - She **was falling** for a very long time.

Cvičení

Dejte slovesa v závorkách do minulého času prostého nebo průběhového.

1. When I _____ (read) a book, I suddenly _____ (see) a spider on the wall.
2. What _____ you _____ (do) from 9 to 10 o'clock?
3. We _____ (go) for a walk. The sun _____ (shine) and birds _____ (sing).
4. _____ you _____ (like) the film last night?